

ternes arbejdsopgaver, ressourcer m.v., at tage stilling til sagsfordelingen mellem de to embeder.

Der henvises endvidere til forslaget til ændrede bemyndigelsesbestemmelser i lovforslagets §§ 3 – 5 og § 7.

Vedrørende de generelle overvejelser om delegation af regelfastsættelseskompetence henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 7 samt til de almindelige bemærkninger til forslag til lov om Domstolsstyrelsen pkt. 6.2.

Til nr. 6 (retsplejelovens § 14, stk. 1, litra b)

Den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, litra b, er alene af sproglig karakter.

Til nr. 7 og 8 (retsplejelovens § 15, stk. 7, 2. pkt., og § 16 a, stk. 3, 2. pkt.)

Efter de gældende bestemmelser i § 15, stk. 7, 2. pkt., og § 16 a, stk. 3, 2. pkt., skal justitsministeren godkende de almindelige regler om forretningernes fordeling mellem afdelingerne, der fastsættes af præsidenten ved de præsidentledede byretsembeder og af den administrerende dommer ved byretsembeder med administrationsordning.

I forbindelse med ophævelsen af justitsministerens beføjelse til efter § 17 a, stk. 1, at meddele fuldmægtigene bemyndigelser til at behandle de egentlige retssager, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås disse bestemmelser ændret, således at regler om forretningernes fordeling ikke længere vil skulle godkendes af justitsministeren.

Til nr. 9 (retsplejelovens § 17 a)

Efter den gældende ordning har justitsministeren kompetencen til at meddele fuldmægtige ved byretterne og SØ- og Handelsretten bemyndigelse til at behandle civile sager og straffesager, jf. § 17 a, stk. 1, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 17 a, stk. 1, indebærer, at fuldmægtigene i kraft af ansættelsen som fuldmægtig tillægges kompetence til at behandle disse sager. Der vil herefter ikke i retsplejeloven være nogen begrænsning i, hvilke sager fuldmægtige kan behandle i byretterne og SØ- og Handelsretten. Det vil således bero på den stedlige embedschef, i hvilket omfang han overdrager fuldmægtigene at behandle disse sager. Dette svarer til, hvad der i dag gælder for så vidt angår foged-, skifte- og notarialforretninger m.v.

Det forudsættes, at embedets chef til stadighed ved overdragelse af sager til den enkelte fuldmægtig sikrer sig, at den pågældende har den fornødne uddannelse og erfaring. Som eksempel på sager, hvor

embedets chef i særlig grad bør være opmærksom på, om fuldmægtigen har den fornødne uddannelse og erfaring, kan nævnes grundlovsforhør og forbudssager.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.4. og 4.6.4.

Det forudsættes, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 2, at Domstolsstyrelsen udarbejder regler om, i hvilket omfang fuldmægtigene i de første år efter ansættelsen bør overlades at behandle egentlige retssager samt eventuelle andre særligt kvalificerede sagstyper. Dette bør ske i et tæt samarbejde med dommerne og fuldmægtigenes organisationer. Det forudsættes tillige, at der fortsat regelmæssigt sker indberetning om, i hvilket omfang fuldmægtigene i de første år har beklædt retten.

Det forudsættes endvidere, at Domstolsstyrelsen i disse regler nærmere regulerer, hvorledes den prøve, der skal afholdes efter grunduddannelsens afslutning, skal udformes, og at der fastsættes nærmere regler for, hvorledes de regelmæssige personalebedømmelser af fuldmægtigene skal finde sted, herunder også på hvilket tidspunkt fuldmægtigene skal indkaldes til samtale i Domstolsstyrelsen.

Om dette forslag henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.6., 2.3.6., 4.5.4. og 4.6.4.

Til nr. 10 (retsplejelovens § 42 og § 43)

Til § 42

Reglerne i den foreslåede § 42, stk. 1 – 3, er uændrede i forhold til de nugældende bestemmelser.

I stk. 4 indføjes en ny bestemmelse, hvorved det lovfæstes, at udnævnelse til landsdommer, byretsdommer og dommer i SØ- og Handelsretten som hovedregel kræver, at den pågældendes egnethed som dommer har været bedømt i landsretten i forbindelse med en konstitutionsperiode, jf. § 44 b, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 13. Bestemmelsen gælder ikke for stillingerne i Højesteret, for hvilke der er foreskrevet en særlig prøvelse, men omfatter i øvrigt alle andre dommerstillinger, herunder også stillingerne som præsident og vicepræsident.

Der vil med den valgte formulering være mulighed for at udnævne en person til dommer, uden at vedkommende har været bedømt i landsretten. En forudsætning herfor vil være, at det på anden måde utvetydigt kan godtgøres, at den pågældende er egnet til at beklæde en dommerstilling. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor en ansøger er eller tidligere har været dommer, og hvor bedømmelse i landsretten derfor kan være unødvendig.